Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2026/1167

3.9.2026

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2026/1167 VAN DE COMMISSIE

van 28 mei 2026

tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van de vereisten voor operationeel risico

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 ([1]), en met name artikel 314, lid 9, derde alinea, artikel 315, lid 3, derde alinea, artikel 316, lid 3, derde alinea, artikel 317, lid 9, derde alinea, en artikel 321, lid 2, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Business Indicator is een op financiële overzichten gebaseerde alternatieve maatstaf voor operationeel risico. De posten in de financiële overzichten die de gewone bedrijfsactiviteiten van bankinstellingen vertegenwoordigen, moeten in die indicator worden opgenomen, terwijl de in artikel 314, lid 7, van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde elementen die geen gewone bedrijfsactiviteiten van bankinstellingen vertegenwoordigen, van de Business Indicator moeten worden uitgesloten. Om te bepalen welke elementen in de Business Indicator en de verschillende componenten daarvan moeten worden opgenomen of ervan moeten worden uitgesloten, zijn internationale reguleringsnormen leidend.

(2) Voor sommige inkomsten- en uitgavencomponenten zou een uitsplitsing van de waarde van de verschillende subcomponenten of posten onevenredig zijn. Daaruit volgt dat wanneer een inkomens- of uitgavenelement op de lijst met uitgesloten posten staat, maar ook posten bevat die op de lijst met op te nemen posten staan, of omgekeerd, instellingen ervoor moeten zorgen dat die posten niet meer dan een keer worden uitgesloten of opgenomen.

(3) Overeenkomstig de internationale reguleringsnormen moeten instellingen de rentebaten en rentelasten opnemen in de rente-, lease- en dividendcomponent. Overeenkomstig artikel 314, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 moeten instellingen alle inkomsten en uitgaven die voortvloeien uit financiële en operationele leasing, waaronder afschrijving en bijzondere waardevermindering, opnemen in de rente-, lease- en dividendcomponent. De posten die betrekking hebben op in de rente-, lease- en dividendcomponent van de Business Indicator opgenomen leases, moeten overeenkomen met die welke zijn vastgelegd in de internationale standaard voor financiële verslaglegging (IFRS) 16. Dienovereenkomstig moeten instellingen alle inkomsten en uitgaven in verband met vastgoedbeleggingen die huur genereren, waaronder huurinkomsten uit vastgoedbeleggingen, opnemen in de rente-, lease- en dividendcomponent.

(4) Om te zorgen voor overeenstemming met internationale reguleringsnormen, moeten instellingen de in artikel 314, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde activacomponent berekenen als de som van bepaalde balansactiva. Aangezien de activacomponent wordt meegenomen in de berekening van de rente-, lease- en dividendcomponent, moeten instellingen ook alle activa op de balans die rentebaten genereren of rentelasten opleveren, in de activacomponent opnemen.

(5) Instellingen moeten dividendinkomsten opnemen in de rente-, lease- en dividendcomponent. In de dividendinkomsten van de instelling moeten de dividendinkomsten zijn opgenomen die voortvloeien uit beleggingen in aandelen en fondsen die niet in de financiële overzichten van de instelling zijn geconsolideerd, waaronder dividendinkomsten van niet-geconsolideerde dochterondernemingen, verbonden ondernemingen en joint ventures.

([1]) PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj.

(6) Instellingen moeten overige bedrijfsinkomsten in de dienstencomponent opnemen. Onder de overige bedrijfsinkomsten moeten ook de inkomsten vallen die voortvloeien uit de gewone bedrijfsactiviteiten en niet zijn opgenomen in andere elementen van de Business Indicator, maar van vergelijkbare aard zijn.

(7) Overeenkomstig artikel 314, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 moeten instellingen hun inkomsten en verliezen uit operationeel-risicogebeurtenissen opnemen in de overige bedrijfsuitgaven. Die operationeel-risicogebeurtenissen kunnen in het financieel overzicht van een instelling verschillende vormen aannemen, zoals uitgaven, verliezen, voorzieningen, bijzondere waardevermindering en afschrijving. Daarom moeten instellingen in hun overige bedrijfsuitgaven alle effecten van operationeel-risicogebeurtenissen opnemen die van invloed zijn op hun financiële overzichten, ongeacht hoe die uitgaven worden aangeduid of verantwoord. Omdat in artikel 314, lid 7, punt b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 is bepaald dat premies betaald en betalingen ontvangen uit gekochte verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten niet in de berekening van de Business Indicator mogen worden meegenomen, volgt daaruit dat die uitgaven exclusief gekochte verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten moeten zijn. Niettemin moeten die uitgaven inclusief teruggevorderde bedragen zijn, behalve die uit verzekering en herverzekering. Tot die uitgaven moeten ook uitzonderlijke verliezen worden gerekend die instellingen bij de berekening van hun jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies buiten beschouwing kunnen laten nadat de in artikel 320, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde toestemming is verkregen.

(8) Opdat uit het financieel overzicht van een instelling correcte en uitvoerige informatie kan worden verkregen over de manier waarop de financiële effecten van operationeel-risicogebeurtenissen worden verantwoord, moeten instellingen die financiële effecten uitsplitsen naar de belangrijkste posten van de winst- en verliesrekening waaronder die effecten worden verantwoord.

(9) Instellingen moeten vergoedingen- en provisie-inkomsten in de dienstencomponent opnemen. Hieronder moeten inkomsten uit advies- en dienstverlening vallenen inkomsten die de instelling als uitbesteder van financiële diensten heeft ontvangen.

(10) Instellingen moeten vergoedingen- en provisie-uitgaven in de dienstencomponent opnemen. Hieronder moeten uitgaven voor het ontvangen van advies en diensten vallen en door de instelling voor de levering van financiële diensten betaalde uitbestedingsvergoedingen, doch met uitsluiting van uitbestedingsvergoedingen voor de levering van niet-financiële diensten, zoals logistieke, IT- of personele middelen.

(11) Bepaalde soorten activiteiten of boekhoudkundige keuzen, waaronder economische afdekking (hedging) van de reële waarde met verwerking van waardeveranderingen in winst- en verliesposities en de uitsplitsing van in als basisinstrument fungerende hybride of gestructureerde financiële instrumenten besloten derivaten, kunnen een ongerechtvaardigde toename van de financiële component tot gevolg hebben, waarvan de formule kan worden berekend door de absolute winst- en verlieswaarden van de handelsportefeuillecomponent en van de niet-handelsportefeuillecomponent bij elkaar op te tellen. Bij economische afdekking is een dergelijke ongewenste toename te wijten aan bepaalde soorten activiteiten die strikt met elkaar verbonden zijn en die een tegengesteld resultaatteken hebben. Bij boeking overeenkomstig de standaarden voor jaarrekeningen worden de bedragen van die transacties in verschillende componenten van de Business Indicator verantwoord (d.w.z. de handelsportefeuillecomponent en de niet-handelsportefeuillecomponent). Bijgevolg kunnen financiële instellingen de nettobedragen van die transacties niet bepalen wanneer die bedragen binnen de financiële component zijn berekend. Wanneer dat het geval is, moeten instellingen de prudentiëlegrensaanpak (Prudential Boundary Approach — PBA) kunnen toepassen, die erin bestaat de financiële component te berekenen overeenkomstig deel drie, titel I, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

(12) Instellingen moeten in de financiële component de handelsportefeuillecomponent opnemen, die bestaat uit de nettowinst of het nettoverlies behaald met de voor handelsdoeleinden aangehouden activa en verplichtingen, met hedge accounting en met wisselkoersverschillen.

(13) Instellingen moeten in de financiële component de niet-handelsportefeuillecomponent opnemen, die bestaat uit de nettowinst of het nettoverlies behaald met de financiële activa en verplichtingen van de niet-handelsportefeuille, alsmede nettowinst of nettoverlies uit hedge accounting en uit wisselkoersverschillen van posten in de niet-handelsportefeuille. Verliezen die al in de berekening van de risicogewogen activa voor het kredietrisico zijn verantwoord, mogen niet in de niet-handelsportefeuillecomponent worden opgenomen.

(14) Om oneigenlijk gebruik van de prudentiëlegrensaanpak te voorkomen, mag het begrip “ongerechtvaardigde toename van de financiële component” in het geval van economische afdekking niet worden verruimd tot de winst en het verlies van afdekkingsinstrumenten in de handelsportefeuille die niet duidelijk verband houden met de winst en het verlies van de na verwerking van winst en verlies tegen reële waarde gewaardeerde afgedekte instrumenten in de niet-handelsportefeuille, of tot situaties waarin instellingen de regels en voorwaarden van de in deel drie, titel I, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde prudentiëlegrensaanpak niet volledig naleven. Voorts moeten aanpassingen van de financiële component beperkt blijven tot het bedrag van de winst of het verlies dat verband houdt met de risico’s die daadwerkelijk door het afdekkingsinstrument zijn afgedekt, en de winst en het verlies van de afgedekte posten in wezenlijke mate compenseren.

(15) Instellingen die de prudentiëlegrensaanpak willen toepassen, moeten de winst en het verlies van alle posities in de prudentiële handelsportefeuille en de prudentiële niet-handelsportefeuille kunnen berekenen over de drie boekjaren die voor de berekening van de financiële component in aanmerking worden genomen. In het geval van economische afdekking moeten instellingen de winst en het verlies van afgedekte instrumenten en de bijbehorende afdekkingsinstrumenten kunnen vaststellen, door de afdekkingsinstrumenten en de afgedekte risico's aan elkaar te koppelen, en de afdekkingsrelatie kunnen documenteren overeenkomstig de doelstellingen inzake risicobeheer van de instelling. Die berekeningen verschillen van de berekening die wordt uitgevoerd uit hoofde van de boekhoudkundige aanpak, en zijn niet gebaseerd op geharmoniseerde standaarden voor jaarrekeningen, noch onderhevig aan periodieke toezichtsrapportage. Daarom mogen alleen instellingen die beschikken over beleidslijnen, procedures, systemen en controles om die berekeningen op de juiste wijze uit te voeren en de winst- en verliesbedragen in geval van economische afdekking vast te stellen en naar behoren te documenteren, toestemming krijgen om de prudentiëlegrensaanpak toe te passen.

(16) Om regelgevingsarbitrage als gevolg van selectief gebruik van de prudentiëlegrensaanpak in bepaalde jaren van de berekening te voorkomen, moeten instellingen de prudentiëlegrensaanpak voor alle drie voor de berekening van de Business Indicator in aanmerking genomen jaren toepassen. Daarnaast moeten instellingen de mogelijkheid krijgen om voor bepaalde entiteiten binnen dezelfde groep of bepaalde soorten activiteiten of boekhoudkundige keuzen, waaronder die welke verband houden met de afdekking van gestructureerde uitgiften, de prudentiëlegrensaanpak in combinatie met de boekhoudkundige aanpak te gebruiken. Wanneer instellingen de prudentiëlegrensaanpak slechts op geselecteerde soorten activiteiten toepassen, geldt in het bijzonder dat voor het resterende deel van de balans de boekhoudkundige aanpak moet worden gebruikt.

(17) Om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen de toepassing van de prudentiëlegrensaanpak te beoordelen, moeten instellingen die deze aanpak willen toepassen, de bevoegde autoriteiten voorafgaand aan de uitvoering ervan voorzien van passende documentatie en informatie. instellingen die de prudentiëlegrensaanpak slechts ten dele willen toepassen, moeten in de kennisgeving om dezelfde reden ook informatie over de boekhoudkundige aanpak opnemen.

(18) Wanneer een voorwaarde voor de toepassing van de prudentiëlegrensaanpak niet langer wordt vervuld, moeten instellingen terugkeren tot de boekhoudkundige aanpak. Om regelgevingsarbitrage te voorkomen, mogen instellingen niet te vaak tussen deze twee methoden wisselen.

(19) Vanuit het oogpunt van operationeel risico verschillen herverzekeringsproducten of -diensten niet conceptueel van financiële producten of diensten waarvan de uit de distributie daarvan voortvloeiende inkomsten en uitgaven in de Business Indicator zijn opgenomen, doorgaans onder vergoedingen- en provisie-inkomsten en vergoedingen- en provisie-uitgaven. Daarom mogen instellingen bij het berekenen van de Business Indicator niet alle inkomsten en uitgaven die uit de verkoop of distributie van verzekerings- of herverzekeringsproducten of -diensten voortvloeien, buiten beschouwing laten.

(20) Bepaalde financiële effecten die verband houden met leaseactiva of die voortvloeien uit operationeel-risicogebeurtenissen, of uitbestedingsvergoedingen betaald voor de levering van financiële diensten, kunnen in specifieke gevallen worden verantwoord onder de volgende, in artikel 314, lid 7, van Verordening (EU) nr. 575/2013 genoemde posten: beheerskosten, waaronder personeelsuitgaven, zoals bedoeld in artikel 314, lid 7, punt c), van Verordening (EU) nr. 575/2013, afschrijving van materiële activa, amortisatie van immateriële activa, zoals bedoeld in artikel 314, lid 7, punt f), van Verordening (EU) nr. 575/2013, en bijzondere-waardeverminderingsverliezen of terugneming van bijzondere-waardeverminderingsverliezen, zoals bedoeld in artikel 314, lid 7, punt i), van Verordening (EU) nr. 575/2013. In zulke gevallen mogen instellingen die financiële effecten niet buiten beschouwing laten bij het berekenen van de Business Indicator.

(21) In het geval van fusies, verwervingen en afstotingen kunnen de kapitaalvereisten voor operationeel risico en het daadwerkelijke risicoprofiel van een bepaalde instelling uit elkaar gaan lopen als voor de berekening van de Business Indicator de periode van drie boekjaren op basis van financiële overzichten wordt aangehouden. Daarom moet worden vastgesteld hoe de Business Indicator bij fusies, verwervingen en afstotingen moet worden aangepast en onder welke voorwaarden toestemming kan worden verleend om bedragen die verband houden met afgestoten entiteiten of activiteiten, buiten de Business Indicator te houden, teneinde de kapitaalvereisten en het daadwerkelijke risicoprofiel van instellingen beter op elkaar af te stemmen.

(22) De Business Indicator is een op financiële overzichten gebaseerde maatstaf voor operationeel risico. Na fusies of verwervingen moeten instellingen hun aanpassing daarom in beginsel baseren op het gecontroleerde financiële overzicht van de gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten. instellingen kunnen echter moeilijkheden ondervinden bij het opvragen van een historische reeks nauwkeurige gegevens met betrekking tot de gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten over de voor de verrichting in aanmerking te nemen periode van drie boekjaren. Om de volledige periode die voor de berekening van de Business Indicator van belang is, in aanmerking te kunnen nemen, moeten instellingen daarom alternatieve berekeningsmogelijkheden kunnen inzetten wanneer de historische gegevens over de verworven of gefuseerde entiteit of activiteiten niet beschikbaar of niet nauwkeurig zijn. Die alternatieve berekeningsmethoden moeten voldoende voorzichtig zijn.

(23) De afstoting van een bedrijf of entiteit leidt er niet altijd toe dat het operationele risico in verband met de afgestoten entiteit of activiteiten volledig op de verwervende entiteit overgaat. In de voorwaarden van de afstoting kan een schadeloosstellingsregeling zijn opgenomen als er voorafgaand aan de afstoting nieuwe verplichtingen en verliezen uit operationeel-risicogebeurtenissen voortvloeien. In geval van een afstoting moeten de voorwaarden waaronder de bevoegde autoriteiten de in artikel 315, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde toestemming kunnen verlenen, daarom met name waarborgen dat de afgestoten entiteit of activiteit niet langer relevant voor het risicoprofiel van de instelling wordt geacht.

(24) Overeenkomstig artikel 316, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 moeten instellingen met een Business Indicator gelijk aan of groter dan 750 miljoen EUR, naast de Business Indicator Component, gegevens over uit operationeel risico voortvloeiend verlies verzamelen en hun jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies berekenen. Internationale standaarden met betrekking tot operationeel risico, waaronder die van het Bazels Comité voor bankentoezicht, schrijven voor dat verliesgebeurtenissen bij zeven gebeurtenistypen moeten worden ingedeeld. Om aan die standaarden te voldoen, moet de taxonomie voor operationeel risico zoals bedoeld in artikel 317, lid 9, van Verordening (EU) nr. 575/2013 op dezelfde gebeurtenistypen zijn gebaseerd.

(25) Om een voldoende granulair indelingssysteem te verkrijgen, moet in de taxonomie voor operationeel risico ook een tweede indelingsniveau beschikbaar zijn dat is gebaseerd op de beste praktijken uit de sector. Dienovereenkomstig moeten gegevens over verliesgebeurtenissen in de taxonomie voor operationeel risico worden ingedeeld in gebeurtenistypen van niveau 1 (die de macrogebeurtenissen vertegenwoordigen waaraan een verliesgebeurtenis moet worden toegerekend) en in categorieën van niveau 2 (waarin de kenmerken van de overeenkomstige gebeurtenistypen van niveau 1 nader zijn uitgewerkt). Om harmonisatie bij het boeken van verliesgebeurtenissen te bevorderen, moeten het ontwerp en de beschrijving van categorieën van niveau 2 overeenkomstig internationale standaarden en de beste praktijken uit de sector worden ontwikkeld.

(26) Om een volledig beeld van de verliezen van een instelling te verschaffen, moet de indeling van de taxonomie voor operationeel risico in gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zo zijn opgezet dat deze elkaar uitsluiten en gezamenlijk uitputtend zijn, zonder dat er een categorie overblijft.

(27) Hoewel gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 met betrekking tot uit operationeel risico voortvloeiend verlies uitputtend moeten zijn, kunnen sommige verliesgebeurtenissen aan een aanvullende beschrijving worden toegewezen, naast de toerekening aan het relevante gebeurtenistype van niveau 1 en de relevante categorie van niveau 2. Om de boeking van de beschikbare informatie over verliesgebeurtenissen te verrijken, moeten instellingen één of in voorkomend geval meerdere kenmerken aan die gebeurtenissen toewijzen. Gezien hun aard moeten kenmerken niet zodanig worden ontworpen dat zij elkaar uitsluiten en gezamenlijk uitputtend zijn. Het moet daarom mogelijk zijn meerdere kenmerken aan een enkele verliesgebeurtenis toe te kennen, waaronder verliesgebeurtenissen die betrekking hebben op “derde aanbieders van ICT-diensten” zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 19), van Verordening (EU) 2022/2554 van het Europees Parlement en de Raad ([2]), waaraan zowel het kenmerk “ICT-risico” als het kenmerk “risico van derde aanbieders” moet worden toegewezen.

(28) Om de verliezen van een instelling adequaat te beschrijven, moeten instellingen alleen verliezen boeken die voor de berekening van het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies in de dataset met verliesgegevens van belang zijn. Verliezen die binnen vijf werkdagen worden goedgemaakt, hoeven door instellingen echter niet in de dataset met verliesgegevens te worden opgenomen, aangezien deze verliezen als snel goedgemaakt zijn aangemerkt.

([2]) Verordening (EU) 2022/2554 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 betreffende digitale operationele weerbaarheid voor de financiële sector en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 en (EU) 2016/1011 (PB L 333 van 27.12.2022, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj).

(29) De taxonomie voor uit operationeel risico voortvloeiend verlies moet ruimte laten voor een doeltreffend toezicht op het operationeel risico en moet bij de eerste toepassing evenredig zijn. Om die reden moeten de historische gegevens van de categorieën en kenmerken van niveau 2 ten minste voor het volledige jaar 2025 vrijwillig of naar beste vermogen worden verstrekt. Voor categorieën van niveau 1 moeten instellingen daarentegen ten minste historische gegevens over de jaren sinds 1 januari 2016 verstrekken, aangezien deze categorieën ten opzichte van het bestaande kader gelijk zijn gebleven.

(30) Fusies en verwervingen kunnen voor instellingen de verplichting met zich meebrengen het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies te berekenen als gevolg van de toegenomen omvang van de Business Indicator. Verder kunnen de uitdagingen die met de integratie van de gefuseerde of verworven entiteiten gepaard gaan, instellingen nopen tot het berekenen van de uit operationeel risico voortvloeiende verliezen, hetgeen onnodig belastend kan zijn. instellingen moeten daarom voldoende tijd krijgen om de vereiste berekening van het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies te kunnen uitvoeren.

(31) Instellingen mogen slechts tijdelijk een Business Indicator gelijk aan of hoger dan 750 miljoen EUR opgeven, te wijten aan tijdelijke omstandigheden. Het zou voor die instellingen daarom onnodig belastend zijn om het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies te berekenen als de overschrijding van de drempelwaarde slechts een tijdelijke uitzonderingssituatie binnen een bepaald tijdsbestek is.

(32) In specifieke omstandigheden kunnen overbruggingsinstellingen worden opgezet om de afwikkeling van instellingen te beheren. Gezien de specifieke en tijdelijke aard van de overbruggingsinstellingen zou het voor die instellingen onnodig belastend zijn om het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies te berekenen. Om die reden moeten zij van dat vereiste worden vrijgesteld.

(33) Verworven of gefuseerde entiteiten of activiteiten kunnen voor het boeken van verliezen een risicotaxonomie gebruiken die verschilt van die van de rapporterende instelling. Om ervoor te zorgen dat de gegevens vergelijkbaar en consistent zijn, moet de rapporterende instelling de verliezen van de verworven of gefuseerde entiteiten opnieuw indelen aan de hand van de risicotaxonomie zoals bedoeld in artikel 317 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

(34) De verliezen van de verworven of gefuseerde entiteiten of activiteiten kunnen in een munteenheid zijn genoteerd die verschilt van die van de rapporterende instelling. instellingen moeten die verliezen daarom verwerken in de verliezen van de rapporterende instelling en daarbij voor elk jaar van de tienjaarsperiode de wisselkoers toepassen die aan het einde van het desbetreffende jaar is gebruikt.

(35) Gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten boeken mogelijk geen verliezen, of kunnen verliezen boeken volgens een risicotaxonomie die verschilt van die welke is bedoeld in artikel 317, lid 9, van Verordening (EU) nr. 575/2013, omdat die entiteiten of activiteiten volgens de toepasselijke wetgeving niet verplicht zijn een dataset met verliesgegevens overeenkomstig artikel 317, lid 2, van die verordening samen te stellen. Het is ook mogelijk dat gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten niet voor elk van de tien jaren voorafgaand aan de verwerving of fusie binnen het toepassingsgebied van artikel 317 van Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen. In zulke gevallen moeten instellingen het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies berekenen met gebruikmaking van de gerapporteerde verliezen waarvoor gegevens beschikbaar zijn en het resultaat aanpassen voor de dekkingsgraad of de gerapporteerde verliezen in vergelijking met de gehele instelling.

(36) De bepalingen van deze verordening houden nauw met elkaar verband, aangezien zij allemaal belangrijke aspecten van de vereisten voor operationeel risico specificeren. Om de samenhang tussen die bepalingen te waarborgen, deze voor eindgebruikers gemakkelijk toegankelijk te maken en instellingen in staat te stellen die bepalingen consequent toe te passen, moeten zij in één enkele verordening worden opgenomen.

(37) Deze verordening is gebaseerd op de ontwerpen van technische reguleringsnormen die de Europese Bankautoriteit bij de Commissie heeft ingediend.

(38) De Europese Bankautoriteit heeft openbare raadplegingen gehouden over de ontwerpen van technische reguleringsnormen waarop deze verordening is gebaseerd, de mogelijke daaraan verbonden kosten en baten geanalyseerd en de bij artikel 37 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) opgerichte Stakeholdersgroep bankwezen om advies verzocht,

([3]) Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

DEEL I

COMPONENTEN VAN DE BUSINESS INDICATOR, ELEMENTEN DIE VAN DIE INDICATOR MOETEN WORDEN UITGESLOTEN EN AANPASSINGEN AAN DIE INDICATOR

TITEL I

COMPONENTEN VAN DE BUSINESS INDICATOR

HOOFDSTUK 1

Rente-, lease- en dividendcomponent

Artikel 1

Rentebaten

Instellingen berekenen de in artikel 314, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde rentebaten als de som van de volgende subposten:

a) rentebaten uit voor handelsdoeleinden aangehouden financiële activa;

b) rentebaten uit verplicht tegen reële waarde gewaardeerde financiële activa voor niet-handelsdoeleinden met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies;

c) rentebaten uit financiële activa aangewezen als gewaardeerd tegen reële waarde met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies;

d) rentebaten uit tegen reële waarde gewaardeerde financiële activa met verwerking van waardeveranderingen in de overige onderdelen van het totaalresultaat;

e) rentebaten uit tegen geamortiseerde kostprijs gewaardeerde financiële activa;

f) rentebaten uit hedge accounting — renterisicoderivaten;

g) rentebaten uit overige activa;

h) rentebaten uit verplichtingen;

i) inkomsten uit operationele leasing, waaronder huurinkomsten uit vastgoedbeleggingen;

j) inkomsten uit veranderingen in de reële waarde van vastgoedbeleggingen die huur genereren en worden gewaardeerd met behulp van het reëlewaardemodel;

k) winst behaald met geleasede activa, waaronder winst uit wijzigingen in leaseovereenkomsten.

Artikel 2

Rentelasten

Instellingen berekenen de in artikel 314, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde rentelasten als de som van de volgende subposten:

a) rentelasten uit hoofde van voor handelsdoeleinden aangehouden financiële verplichtingen;

b) rentelasten uit hoofde van financiële verplichtingen aangewezen als gewaardeerd tegen reële waarde met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies;

c) rentelasten uit hoofde van tegen geamortiseerde kostprijs gewaardeerde financiële verplichtingen;

d) rentelasten uit hoofde van hedge accounting — renterisicoderivaten;

e) rentelasten uit hoofde van overige verplichtingen;

f) rentelasten op activa;

g) uitgaven voor operationele leasing, waaronder directe bedrijfsuitgaven uit hoofde van vastgoedbeleggingen die huur genereren;

h) uitgaven uit hoofde van veranderingen in de reële waarde van vastgoedbeleggingen die huur genereren en worden gewaardeerd met behulp van het reëlewaardemodel;

i) verliezen uit de exploitatie van geleasede activa;

j) afschrijving en bijzondere-waardeverminderingsverliezen of terugneming van bijzondere-waardeverminderingsverliezen voortvloeiend uit de exploitatie van geleasede activa, waarvan de inkomsten of uitgaven in de berekening van de rentecomponent worden meegenomen.

De in de eerste alinea genoemde subposten bevatten geen uitgaven die voortvloeien uit operationeel-risicogebeurtenissen. In plaats daarvan moeten instellingen die uitgaven opnemen in de post bedoeld in artikel 6, lid 1, punt d), i).

Artikel 3

Activacomponent

Instellingen berekenen de in artikel 314, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde activacomponent als de som van de volgende subposten:

a) brutoboekwaarde van kassaldo bij centrale banken en andere direct opvraagbare deposito's;

b) brutoboekwaarde van schuldtitels;

c) brutoboekwaarde van leningen en voorschotten;

d) de reële waarde van derivaten die op de referentiedatum voor de berekening van de activacomponent als financiële activa zijn ingedeeld, zolang de stromen uit deze derivaten tijdens het boekjaar in de rentecomponent zijn verwerkt;

e) boekwaarde van geleasede materiële activa en immateriële activa.

Voor de toepassing van punt d) nemen instellingen zowel afdekkingen voor handelsdoeleinden als economische afdekkingen, en hedge accounting op.

Artikel 4

Dividendcomponent

De in artikel 314, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde dividendcomponent is samengesteld uit de dividendinkomsten uit zowel eigenvermogensinstrumenten als beleggingen.

HOOFDSTUK 2

Dienstencomponent

Artikel 5

Overige bedrijfsinkomsten

Instellingen berekenen de in artikel 314, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde overige bedrijfsinkomsten als de som van de volgende posten, met uitzondering van de terugvordering van beheerskosten:

a) inkomsten uit veranderingen in de reële waarde van materiële activa gewaardeerd met behulp van het reëlewaardemodel, behalve inkomsten uit veranderingen in de reële waarde van vastgoedbeleggingen die huur genereren en worden gewaardeerd met behulp van het reëlewaardemodel;

b) inkomsten uit overige inkomsten die niet uit leasing voortvloeien;

c) winst op vaste activa en groepen activa die worden afgestoten en zijn ingedeeld als aangehouden voor verkoop en niet als beëindigde bedrijfsactiviteiten in aanmerking komen.

Artikel 6

Overige bedrijfsuitgaven

1. Instellingen berekenen de in artikel 314, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde overige bedrijfsuitgaven als de som van de volgende posten:

a) uitgaven uit hoofde van veranderingen in de reële waarde van materiële activa gewaardeerd met behulp van het reëlewaardemodel, met uitzondering van uitgaven uit hoofde van veranderingen in de reële waarde van vastgoedbeleggingen die huur genereren en worden gewaardeerd met behulp van het reëlewaardemodel;

b) uitgaven uit hoofde van overige uitgaven die niet uit operationeel-risicogebeurtenissen en niet uit geleasede activa voortvloeien;

c) verliezen op vaste activa en groepen activa die worden afgestoten en zijn geclassificeerd als aangehouden voor verkoop en niet als beëindigde bedrijfsactiviteiten in aanmerking komen;

d) verliezen, uitgaven, voorzieningen en andere financiële effecten die voortvloeien uit operationeel-risicogebeurtenissen die worden verantwoord in een post van de winst- en verliesrekening, waaronder verliezen, uitgaven, voorzieningen en overige financiële effecten die worden verantwoord in de volgende posten:

   i) rentelasten,

   ii) overige bedrijfsuitgaven,

   iii) personeelsuitgaven,

   iv) overige beheerskosten,

   v) afschrijvingen,

   vi) voorzieningen of (–) terugneming van voorzieningen,

   vii) bijzondere-waardeverminderingsverliezen of (–) terugneming van bijzondere-waardeverminderingsverliezen.

2. Voor de toepassing van lid 1, punt d), zijn de verliezen, uitgaven, voorzieningen en andere financiële effecten die voortvloeien uit operationeel-risicogebeurtenissen:

a) exclusief aanverwante betalingen die niet uit hoofde van gekochte verzekerings- of herverzekeringspolissen zijn ontvangen;

b) niet exclusief aanverwante betalingen die uit hoofde van gekochte verzekerings- of herverzekeringspolissen zijn ontvangen;

c) inclusief uitzonderlijke verliezen die na de overeenkomstig artikel 320, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 door de bevoegde autoriteit verleende toestemming van de berekening van het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies kunnen worden uitgesloten.

Artikel 7

Component vergoedingen- en provisie-inkomsten

De in artikel 314, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde component vergoedingen- en provisie-inkomsten omvat inkomsten uit nevenactiviteiten van financiële diensten, waaronder inkomsten uit IT-activiteiten die nodig zijn om een financiële dienst te verrichten. Instellingen berekenen de vergoedingen- en provisie-inkomsten als de som van de volgende posten:

a) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit effecten;

b) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit ondernemingsfinanciering;

c) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit advies tegen vergoeding;

d) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit clearing- en afwikkelingsdiensten;

e) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit vermogensbeheer;

f) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit bewaring;

g) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit centrale administratiediensten voor collectieve belegging;

h) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit fiduciaire transacties;

i) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit betalingsdiensten;

j) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit klantmiddelen die worden gedistribueerd maar niet beheerd;

k) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit gestructureerde financieringen;

l) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit beheersdiensten in verband met leningen;

m) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit verstrekte toegezegde leningen;

n) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit verstrekte financiële garanties;

o) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit verstrekte leningen;

p) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit vreemde valuta;

q) vergoedingen- en provisie-inkomsten uit grondstoffen;

r) overige vergoedingen- en provisie-inkomsten.

Artikel 8

Component vergoedingen- en provisie-uitgaven

De in artikel 314, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde component vergoedingen- en provisie-uitgaven omvat uitgaven in verband met nevenactiviteiten van de financiële diensten, waaronder uitgaven uit hoofde van IT-activiteiten die nodig zijn om een financiële dienst te verrichten. instellingen berekenen de vergoedingen- en provisie-uitgaven als de som van de volgende posten:

a) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van effecten;

b) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van clearing- en afwikkelingsdiensten;

c) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van vermogensbeheer;

d) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van bewaring;

e) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van betalingsdiensten;

f) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van beheersdiensten in verband met leningen;

g) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van ontvangen toegezegde leningen;

h) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van ontvangen financiële garanties;

i) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van extern verrichte distributie van producten;

j) vergoedingen- en provisie-uitgaven uit hoofde van vreemde valuta;

k) overige vergoedingen- en provisie-uitgaven.

HOOFDSTUK 3

Financiële component

Artikel 9

Berekening van de financiële component

Bij het berekenen van de in artikel 314, lid 6, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde financiële component gebruiken instellingen een van de volgende methoden:

a) de "boekhoudkundige aanpak", volgens welke de financiële component wordt berekend overeenkomstig de artikelen 10 en 11 van deze verordening, op basis van het toepasselijk kader voor financiële verslaggeving;

b) de "prudentiëlegrensaanpak", volgens welke de financiële component wordt berekend overeenkomstig artikel 12 van deze verordening, op basis van de in deel drie, titel I, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde prudentiële grens, mits alle volgende voorwaarden zijn vervuld:

   i) bepaalde soorten uitgevoerde activiteiten, of gemaakte boekhoudkundige keuzen, waaronder economische afdekking van de reële waarde met verwerking van waardeveranderingen in winst-en-verliesposities of de uitsplitsing van in als basisinstrument fungerende hybride of gestructureerde financiële instrumenten besloten derivaten, leiden bij gebruik van de boekhoudkundige aanpak tot een ongerechtvaardigde toename van de financiële component,

   ii) de instelling beschikt over beleidslijnen, procedures, systemen en controles om:

      1) de winst en het verlies van afgedekte instrumenten en bijbehorende afdekkingen vast te stellen en die bijbehorende afdekkingen aan de afgedekte risico's te koppelen;

2) de winsten en verliezen van de prudentiële handelsportefeuille en de prudentiële niet-handelsportefeuille naar behoren te berekenen;

iii) met de interne beleidslijnen, procedures, systemen en controles kunnen de afdekkingsrelatie en de veranderingen daarin in de loop van de tijd op basis van de doelstellingen en keuzen voor risicobeheer worden gedocumenteerd,

iv) de aanpassingen van de financiële component zijn beperkt tot het bedrag van de winst of het verlies dat verband houdt met de risico's die daadwerkelijk door het afdekkingsinstrument zijn afgedekt en de winst en het verlies van de afgedekte posten in wezenlijke mate compenseren.

Afdeling 1

Berekening van de financiële component volgens de boekhoudkundige aanpak

Artikel 10

Handelsportefeuillecomponent

Bij het berekenen van de financiële component volgens de boekhoudkundige aanpak berekenen instellingen de in artikel 314, lid 6, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde handelsportefeuillecomponent als de som van de volgende posten:

a) winsten of (–) verliezen uit financiële activa en verplichtingen aangehouden voor handelsdoeleinden, netto;

b) winsten of (–) verliezen uit hedge accounting, netto, wanneer hedge accounting wordt gebruikt voor het afdekken van financiële activa en verplichtingen aangehouden voor handelsdoeleinden;

c) wisselkoersverschillen [winst of (–) verlies], netto, wanneer die verschillen voortvloeien uit financiële activa en verplichtingen aangehouden voor handelsdoeleinden.

Artikel 11

Niet-handelsportefeuillecomponent

Bij het berekenen van de financiële component volgens de boekhoudkundige aanpak berekenen instellingen de in artikel 314, lid 6, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde niet-handelsportefeuillecomponent als de som van de volgende posten:

a) winsten of (–) verliezen bij uitboeking van financiële activa en verplichtingen die niet tegen reële waarde zijn gewaardeerd met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies, netto;

b) winsten of (–) verliezen op verplicht tegen reële waarde gewaardeerde financiële activa voor niet-handelsdoeleinden met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies;

c) winsten of (–) verliezen op financiële activa en verplichtingen die als gewaardeerd tegen reële waarde met verwerking van waardeveranderingen in winst of verlies zijn aangewezen, netto;

d) winsten of (–) verliezen uit hedge accounting, netto, waarbij hedge accounting wordt gebruikt voor het afdekken van financiële activa en verplichtingen die niet worden aangehouden voor handelsdoeleinden;

e) wisselkoersverschillen [winst of (–) verlies], netto, waarbij die verschillen voortvloeien uit financiële activa en verplichtingen die niet worden aangehouden voor handelsdoeleinden.

Afdeling 2

Berekening van de financiële component volgens de prudentiëlegrensaanpak

Artikel 12

Prudentiëlegrensaanpak

1. Wanneer voor het berekenen van de financiële component de prudentiëlegrensaanpak (Prudential Boundary Approach — PBA) wordt gebruikt, passen instellingen de posten bedoeld in de artikelen 10 en 11 van deze verordening aan overeenkomstig deel drie, titel I, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

2. Instellingen passen de prudentiëlegrensaanpak toe op een wijze die strookt met hun strategieën, beleidslijnen, systemen en controles, zoals vastgesteld in deel drie, titel I, hoofdstuk 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

3. Instellingen mogen de prudentiëlegrensaanpak in combinatie met de boekhoudkundige aanpak gebruiken.

Voor de toepassing van de eerste alinea kunnen instellingen de prudentiëlegrensaanpak op bepaalde entiteiten binnen dezelfde groep of op bepaalde soorten activiteiten toepassen. In dat geval tonen instellingen aan dat het toepassingsgebied van de prudentiëlegrensaanpak niet zodanig is gekozen dat regelgevingsarbitrage noodzakelijk wordt. instellingen passen de boekhoudkundige aanpak toe op het resterende deel van de balans. instellingen stellen de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 13 in kennis van substantiële wijzigingen in het toepassingsgebied van de prudentiëlegrensaanpak.

4. Instellingen passen de prudentiëlegrensaanpak toe op alle drie de boekjaren die voor de berekening van de financiële component in aanmerking worden genomen.

5. Wanneer instellingen de prudentiëlegrensaanpak toepassen, controleren de bevoegde autoriteiten of de in artikel 9, punt b), bedoelde voorwaarden zijn vervuld.

Artikel 13

Kennisgevingsprocedure voor het gebruik van de prudentiëlegrensaanpak

1. Instellingen stellen de bevoegde autoriteit ten minste 90 dagen voordat zij met het gebruik van de prudentiëlegrensaanpak beginnen, in kennis van hun voornemen daartoe.

2. De kennisgeving van het voornemen om de prudentiëlegrensaanpak te gebruiken, bevat de volgende elementen:

a) een bevestiging dat het gebruik van de prudentiëlegrensaanpak is goedgekeurd door het leidinggevend orgaan of door een door dat orgaan aangewezen intern comité, en de datum van die goedkeuring;

b) de datum met ingang waarvan de prudentiëlegrensaanpak zal worden gebruikt;

c) de beschrijving van de soorten uitgevoerde activiteiten of de gemaakte boekhoudkundige keuzen die de oorzaak zijn van de ongerechtvaardigde toename van de financiële component en de verwachtingen van de instelling met betrekking daartoe;

d) een beschrijving van de portefeuilles van de handelsportefeuillecomponent en de niet-handelsportefeuillecomponent die door de ongerechtvaardigde toename worden beïnvloed;

e) de waarde van die in punt d) bedoelde portefeuilles op de referentiedatum van de kennisgeving, uitgedrukt als:

   i) notionele waarde voor derivaten,

   ii) nominale waarde voor schuldinstrumenten,

   iii) marktwaarde voor voorraden en instellingen voor collectieve belegging;

f) de bijdrage aan de in de punten d) en e) bedoelde portefeuilles per dochteronderneming wanneer de kennisgeving wordt ingediend door een consoliderende entiteit;

g) een beschrijving van de aanpassingen aan de in artikelen 10 en 11 bedoelde posten als gevolg van het gebruik van de prudentiëlegrensaanpak;

h) een analyse van het effect, op de laatste rapportagedatum in vergelijking met de boekhoudkundige aanpak, van het gebruik van de prudentiëlegrensaanpak op:

i) de handelsportefeuillecomponent,

ii) de niet-handelsportefeuillecomponent,

iii) de financiële component,

iv) de Business Indicator,

v) de kapitaalvereisten voor operationeel risico;

i) wanneer instellingen de prudentiëlegrensaanpak toepassen in combinatie met de boekhoudkundige aanpak overeenkomstig artikel 12, lid 3:

i) een beschrijving van de soorten activiteiten waarvoor de boekhoudkundige aanpak wordt gebruikt,

ii) een analyse van het effect, op de laatste rapportagedatum in vergelijking met de prudentiëlegrensaanpak, van het gebruik van de boekhoudkundige aanpak op:

1) de handelsportefeuillecomponent;

2) de niet-handelsportefeuillecomponent;

3) de financiële component;

4) de Business Indicator;

5) de kapitaalvereisten voor operationeel risico;

j) een beschrijving van de beleidslijnen, procedures, systemen en controles bedoeld in artikel 9, punt b), ii);

k) een verslag van de onafhankelijke evaluatie van de onafhankelijke risicocontrolefunctie van de instelling, of van de interne of externe audit, met betrekking tot de vervulling van de in artikel 9, punt b), bedoelde voorwaarden.

3. De in lid 1 bedoelde periode van 90 dagen gaat pas in wanneer alle in lid 2 bedoelde informatie en documentatie is verstrekt.

4. Instellingen actualiseren de volgende documentatie en verstrekken die actualisering aan de bevoegde autoriteit:

a) ten minste eenmaal per jaar de documentatie bedoeld in lid 2, punten c) tot en met i) en punt k);

b) de documentatie bedoeld in lid 2, punt j), maar alleen wanneer er tijdens de gebruiksperiode van de prudentiëlegrensaanpak veranderingen hebben plaatsgevonden.

Voor de toepassing van punt a) verstrekken instellingen de bevoegde autoriteiten op de referentiedatum van de actualisering van de Business Indicator de documentatie bedoeld in lid 2, punten h) en i).

Artikel 14

Terugkeer tot de boekhoudkundige aanpak

1. Instellingen keren terug tot de boekhoudkundige aanpak wanneer een voorwaarde van artikel 9, punt b), niet langer wordt vervuld.

2. Instellingen die tot de boekhoudkundige aanpak zijn teruggekeerd, passen die boekhoudkundige aanpak toe op alle drie de boekjaren die voor de berekening van de financiële component in aanmerking worden genomen.

3. Instellingen die tot de boekhoudkundige aanpak zijn teruggekeerd, maken gedurende de drie volgende boekjaren geen gebruik meer van de prudentiëlegrensaanpak.

Artikel 15

Kennisgevingsprocedure voor terugkeer tot de boekhoudkundige aanpak

1. Instellingen stellen de bevoegde autoriteiten ten minste 90 dagen voordat zij terugkeren tot de boekhoudkundige aanpak, van die terugkeer in kennis.

2. De kennisgeving van de terugkeer tot de boekhoudkundige aanpak bevat de volgende elementen:

a) een bevestiging dat de terugkeer tot de boekhoudkundige aanpak is goedgekeurd door het leidinggevend orgaan of door een door dat leidinggevend orgaan aangewezen intern comité, en de datum van die goedkeuring;

b) de datum met ingang waarvan de boekhoudkundige aanpak zal worden gebruikt;

c) informatie over de in artikel 9, punt b), bedoelde voorwaarden die niet langer worden vervuld;

d) de analyse van het effect, op de laatste rapportagedatum in vergelijking met de prudentiëlegrensaanpak, van de terugkeer tot de boekhoudkundige aanpak op:

   i) de handelsportefeuillecomponent,

   ii) de niet-handelsportefeuillecomponent,

   iii) de financiële component,

   iv) de Business Indicator,

   v) de kapitaalvereisten voor operationeel risico;

e) een evaluatieverslag van de onafhankelijke evaluatie van de onafhankelijke risicocontrolefunctie van de instelling, of van de interne of externe audit, met betrekking tot de punten c) en d).

TITEL II

ELEMENTEN DIE VAN DE BUSINESS INDICATOR MOETEN WORDEN UITGESLOTEN

Artikel 16

Omvang van de uitsluitingen van de Business Indicator

1. Voor de toepassing van artikel 314, lid 7, punt a), van Verordening (EU) nr. 575/2013 sluiten instellingen inkomsten en uitgaven die uit de verkoop of distributie van verzekerings- of herverzekeringsproducten of -diensten voortvloeien, niet uit van de berekening van de Business Indicator.

2. Voor de toepassing van artikel 314, lid 7, punt c), van Verordening (EU) nr. 575/2013 sluiten instellingen de volgende posten niet uit van de berekening van de Business Indicator wanneer deze als beheerskosten zijn verantwoord:

a) uitbestedingsvergoedingen betaald voor de levering van financiële diensten;

b) leasinguitgaven;

c) beheerskosten, waaronder personeelsuitgaven, voortvloeiend uit operationeel-risicogebeurtenissen.

3. Voor de toepassing van artikel 314, lid 7, punten f) en i), van Verordening (EU) nr. 575/2013 sluiten instellingen de volgende posten niet uit van de berekening van de Business Indicator wanneer deze samenhangen met leaseactiva of voortvloeien uit operationeel-risicogebeurtenissen:

a) afschrijving van materiële activa;

b) amortisatie van immateriële activa;

c) bijzondere-waardeverminderingsverliezen of terugneming van bijzondere-waardeverminderingsverliezen.

TITEL III

AANPASSINGEN AAN DE BUSINESS INDICATOR

Artikel 17

Berekening van de aanpassingen aan de Business Indicator in geval van fusies en verwervingen

1. Instellingen nemen de posten van verworven of gefuseerde entiteiten mee in hun berekening van de Business Indicator, op basis van historische gecontroleerde financiële overzichten. Voor verwervingen of activiteiten waarvoor in het verleden geen specifieke financiële overzichten zijn opgesteld, baseren instellingen de berekening op de historische financiële informatie die voor de definitieve waardering van de verworven activiteit is gebruikt.

2. Instellingen die kunnen aantonen dat de gecontroleerde historische financiële overzichten of historische financiële informatie met betrekking tot de verworven of gefuseerde activiteit of entiteit niet beschikbaar of niet accuraat is, nemen de verworven of gefuseerde entiteiten of activiteiten mee in de berekening van hun Business Indicator en gebruiken daarvoor de Business Indicator van de instelling vermenigvuldigd met de M&A-factor, die wordt berekend volgens de onderstaande formule, op basis van de meest recente, beschikbare en accurate financiële informatie met betrekking tot die entiteit of activiteit, waaronder het op jaarbasis berekende, lopende financiële boekjaar:

$$M\&A - factor \;=\; \frac{Nettobedrijfsopbrengsten\ instelling \;+\; nettobedrijfsopbrengsten\ entiteit/activiteit}{Nettobedrijfsopbrengsten\ instelling}$$

waarin *Nettobedrijfsopbrengsten (NOI)* wordt berekend volgens Uitvoeringsverordening (EU) 2024/3117 van de Commissie ([4]) (FINREP F02.00_r355_c010).

3. Wanneer de aanpak met de M&A-factor door een gebrek aan gegevens niet doenbaar is, nemen instellingen verworven of gefuseerde entiteiten of activiteiten in de berekening van hun Business Indicator mee door gebruik te maken van financiële prognoses met betrekking tot die entiteit of activiteit op basis van informatie die voor de definitieve waardering is gebruikt.

4. Zodra de verworven of gefuseerde entiteit of activiteit volledig in de financiële overzichten van de instelling is opgenomen, gebruiken instellingen voor het berekenen van de Business Indicator hun gecontroleerde financiële overzichten in plaats van de in lid 2 bedoelde aanpak.

5. Instellingen passen ook eventuele aanpassingen aan de Business Indicator overeenkomstig de leden 1 tot en met 4 toe op het niveau van hun moederonderneming wanneer die moederonderneming onder Verordening (EU) nr. 575/2013 valt, krachtens artikel 11 van die verordening.

6. Instellingen stellen de bevoegde autoriteit in kennis van hun voornemen om de te verwerven of te fuseren entiteiten of activiteiten volgens de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde methoden in de berekening van de Business Indicator op te nemen. instellingen doen die kennisgeving zonder vertraging en ten laatste op het moment van de opname van de te verwerven entiteiten of activiteiten, overeenkomstig artikel 315, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013, en presenteren de eigenvermogensvereisten voor operationeel risico overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 van dit artikel.

([4]) Uitvoeringsverordening (EU) 2024/3117 van de Commissie van 29 november 2024 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/451 van de Commissie (PB L, 2024/3117, 27.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/3117/oj).

Artikel 18

Tijdschema voor de aanpassingen aan de Business Indicator na fusies en verwervingen

Instellingen nemen de in artikel 17 bedoelde aanpassingen in aanmerking op de eerste toepasselijke datum voor indiening van de rapportage krachtens Uitvoeringsverordening (EU) 2024/3117 na de datum waarop de fusie of verwerving in werking is getreden.

Artikel 19

Procedure voor het verlenen van toestemming om met afgestoten entiteiten of activiteiten verband houdende bedragen van de Business Indicator uit te sluiten

1. Bevoegde autoriteiten kunnen instellingen toestemming verlenen overeenkomstig artikel 315, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 nadat zij het operationeel-risicoprofiel van de volgende posten hebben geanalyseerd:

a) de bijdrage aan de uit operationeel risico voortvloeiende verliezen door afgestoten entiteiten of activiteiten gedurende ten minste de afgelopen vijf boekjaren;

b) contractuele regelingen waarbij de instelling of een andere entiteit uit de groep zich ertoe verbindt de koper van de afgestoten entiteiten of activiteiten te compenseren of schadeloos te stellen voor toekomstige verliezen of verplichtingen die voortvloeien uit operationeel-risicogebeurtenissen die zich voorafgaand aan de afstoting hebben voorgedaan;

c) het effect van de afstoting van entiteiten of activiteiten op de beheerstructuur voor operationeel risico van de instelling als dat effect het vermogen van de instelling kan ondermijnen om het operationeel risico vast te stellen, te meten en te beperken, waaronder veranderingen in informatietechnologiesystemen, de overdracht van hulpbronnen en andere relevante aspecten van de herstructurering.

2. Instellingen die de in artikel 315, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde toestemming aanvragen, dienen de volgende elementen in bij de bevoegde autoriteit:

a) een beschrijving van de afstoting van de entiteiten of activiteiten, de logica daarvan en de bijbehorende uitvoeringsdata;

b) een analyse van het kwantitatieve effect van de afstoting van de entiteiten of activiteiten op de kapitaalvereisten voor operationeel risico, gestaafd met bewijsmateriaal, waaronder gecontroleerde financiële overzichten en door een onafhankelijke accountant opgestelde pro-forma financiële overzichten;

c) de bijzonderheden van uit operationeel risico voortvloeiende verliezen die verband houden met de in de afgelopen tien boekjaren afgestoten entiteit of activiteit, indien beschikbaar;

d) de voorwaarden waaronder de entiteiten of activiteiten zijn afgestoten, waaronder eventuele nevenovereenkomsten, en een juridische analyse met betrekking tot de mogelijke verplichtingen voortvloeiend uit gebeurtenissen voorafgaand aan de afstoting;

e) een bevestiging dat het leidinggevend orgaan de afstoting van de entiteiten of activiteiten heeft goedgekeurd, en de datum van die goedkeuring;

f) een analyse van het effect dat de afstoting van de entiteiten of activiteiten heeft op de beheerstructuur voor operationeel risico van de instelling;

g) eventuele aanvullende documenten of informatie waaruit blijkt dat de afgestoten entiteit of activiteiten niet langer voor het risicoprofiel van de instelling van belang worden geacht.

3. Instellingen dienen hun volledige aanvraag voor de in artikel 315, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde toestemming ten minste 90 dagen voorafgaand aan de beoogde datum van aanpassing van de Business Indicator bij de desbetreffende bevoegde autoriteit in.

4. Uiterlijk 90 dagen nadat alle ondersteunende documentatie bij de in artikel 315, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde aanvraag voor toestemming is ontvangen, geeft de betrokken bevoegde autoriteit daarop een schriftelijke reactie.

Artikel 20

Procedure voor het verlenen van toestemming om bedragen in verband met afgestoten entiteiten of activiteiten van de Business Indicator uit te sluiten wanneer het effect van de afstotingen gering is

1. Wanneer de in artikel 19, lid 2, bedoelde aanvraag is ingediend, wordt de in artikel 315, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde toestemming geacht te zijn verleend als beide hiernavolgende voorwaarden zijn vervuld:

a) de som van de nettobedrijfsopbrengsten ("NOI") van de afgestoten entiteiten of activiteiten gedurende een boekjaar vertegenwoordigt niet meer dan 5 % van de NOI van de afstotende instelling over hetzelfde boekjaar;

b) de bevoegde autoriteit maakt geen bezwaar tegen het schriftelijk verzoek binnen een termijn van 90 dagen na ontvangst van de volledige documentatie die een aanvraag voor toestemming van een instelling onderbouwt.

2. Instellingen maken de in lid 1, punt a), bedoelde berekening aan het einde van het voorgaande boekjaar en gebruiken daarvoor het NOI-bedrag van de afgestoten entiteiten of activiteiten en van de afstotende instelling.

Artikel 21

Berekening van de aanpassing aan de Business Indicator in geval van afstotingen

Op basis van de gecontroleerde financiële overzichten van de afgestoten entiteiten of activiteiten of de financiële informatie die voor de definitieve waardering van die activiteiten is gebruikt, kunnen instellingen waaraan de in artikel 19 of in voorkomend geval artikel 20 bedoelde toestemming is verleend, de bedragen van de drie meest recente boekjaren die op die afgestoten entiteiten of activiteiten betrekking hebben, van de Business Indicator uitsluiten.

Artikel 22

Tijdschema voor de aanpassingen aan de Business Indicator in geval van afstoting

Instellingen waaraan de in artikel 19 of in voorkomend geval artikel 20 bedoelde toestemming is verleend, kunnen hun Business Indicator overeenkomstig artikel 21 aanpassen. Die instellingen rapporteren de herziene kapitaalvereisten voor operationeel risico op de eerstvolgende toepasselijke datum voor indiening van de rapportage, zoals vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) 2024/3117.

DEEL II

TAXONOMIE VAN UIT OPERATIONEEL RISICO VOORTVLOEIENDE VERLIEZEN, VOORWAARDEN WAARONDER DE BEREKENING VAN HET JAARLIJKS UIT OPERATIONEEL VOORTVLOEIENDE VERLIES "ONNODIG BELASTEND" KAN WORDEN GEACHT, BEREKENING VAN DE DATASET MET VERLIESGEGEVENS EN AANPASSINGEN AAN DIE DATASET MET VERLIESGEGEVENS

TITEL I

TAXONOMIE VAN UIT OPERATIONEEL RISICO VOORTVLOEIEND VERLIES

Artikel 23

Indeling van verliesgebeurtenissen

1. Voor de toepassing van artikel 317, lid 7, van Verordening (EU) nr. 575/2013 delen instellingen elke verliesgebeurtenis in een enkel gebeurtenistype van niveau 1 in, overeenkomstig artikel 24 van deze verordening, en in een enkele categorie van niveau 2, overeenkomstig de artikelen 25 tot en met 31 van deze verordening. Wanneer een verliesgebeurtenis in meerdere gebeurtenistypen van niveau 1 of in meerdere categorieën van niveau 2 valt, delen instellingen die gebeurtenis in het meest relevante gebeurtenistype van niveau 1 of in de meest relevante categorie van niveau 2 in.

2. Instellingen kennen aan elke verliesgebeurtenis alle toepasselijke kenmerken toe overeenkomstig artikel 32.

3. Instellingen nemen in de dataset met verliesgegevens geen verliezen op die binnen vijf werkdagen volledig worden terugontvangen. Wanneer het verlies gedeeltelijk wordt terugontvangen, nemen instellingen slechts een deel van het verlies dat niet binnen vijf werkdagen wordt terugontvangen, op in het brutoverlies zoals bedoeld in artikel 318, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013.

4. Instellingen beschouwen verliezen die het gevolg zijn van enig rechtsgeding of schikking, met inbegrip van gerechtelijke schikkingen en buitengerechtelijke geschillen en schikkingen, als verliesgebeurtenissen die te wijten zijn aan gerechtelijke procedures.

Artikel 24

Indeling op niveau 1

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis in een van de volgende gebeurtenistypen van niveau 1 in:

Indeling in gebeurtenistypen op niveau 1	Beschrijving	Referentienummer
Interne fraude	Verliezen als gevolg van handelingen waarbij ten minste één interne partij is betrokken (d.w.z. een partij die rechtstreeks met de instelling is verbonden of waarvoor de instelling hoofdelijk aansprakelijk is), daaronder begrepen gevallen waarin de interne partij van de instelling met externe partijen samenspant, en waarmee wordt beoogd te frauderen en eigendommen te verduisteren, met uitzondering van gebeurtenissen in verband met ongelijkheid/discriminatie.	1
Externe fraude	Verliezen als gevolg van handelingen gepleegd door een externe partij, waarbij geen interne partij is betrokken en waarbij wordt beoogd te frauderen en eigendommen te verduisteren.	2
Arbeidsomstandigheden en veiligheid op het werk	Verliezen als gevolg van handelingen die niet in overeenstemming zijn met wetgeving of overeenkomsten op het gebied van arbeidsomstandigheden, gezondheid of veiligheid, als gevolg van de uitkering van schadevergoeding voor letsel, of als gevolg van gebeurtenissen in verband met ongelijkheid/discriminatie van werknemers.	3
Cliënten, producten en zakelijke praktijken	Verliezen die niet te wijten zijn aan fraude, maar voortvloeien uit het niet nakomen van een professionele verplichting jegens bepaalde cliënten (waaronder fiduciaire en geschiktheidseisen), uit zakelijke praktijken, of uit de aard of het ontwerp van een product.	4
Schade aan materiële activa	Verlies van, of schade aan, materiële activa, werknemers of dochterondernemingen van de instelling, publieke activa of niet-verbonden personen voor wie de instelling aansprakelijk is, als gevolg van natuurrampen of andere gebeurtenissen, waaronder ongelukken, opzettelijke beschadiging, oorlog, verstoringen van de openbare orde, rellen en terrorisme.	5
Verstoring van bedrijfsactiviteiten en systeemfalen	Verliezen als gevolg van een verstoring van bedrijfsactiviteiten of systeemfalen.	6
Uitvoering, levering en procesbeheer	Verliezen als gevolg van falende transactieverwerking of procesbeheer en gegevensbeheer, of als gevolg van relaties met handelspartners, verkopers, wet- en regelgevers en belastingdiensten.	7

Artikel 25

Niveau 2-indeling van niveau 1-gebeurtenistype “Interne fraude”

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als “Interne fraude” is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling van “Interne fraude”	Beschrijving	Referentienummer
Omkoping en corruptie	Omkoping of corruptie van een interne partij van de instelling.	1.1
Interne fraude ten koste van de instelling	Fraude gepleegd door een interne partij ten koste van de instelling. In deze categorie vallen diefstal of manipulatie van gegevens en rogue trading (ongeautoriseerde handel), met inbegrip van handel met voorwetenschap en manipulatie van posities, risico’s en winst- en verliesrekeningen.	1.2
Interne fraude ten koste van andere belanghebbenden	Fraude gepleegd door een interne partij ten koste van externe partijen van de instelling, met inbegrip van cliënten en derden. In deze categorie vallen diefstal of manipulatie van gegevens en rogue trading, met inbegrip van handel met voorwetenschap en manipulatie van posities, risico’s en winst- en verliesrekeningen.	1.3

Artikel 26

Niveau 2-indeling voor niveau 1-gebeurtenistype “Externe fraude”

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als “Externe fraude” is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling van “Externe fraude”	Beschrijving	Referentienummer
Fraude gepleegd door cliënten van de instelling	Frauduleuze handelingen die geen verband houden met diefstal of manipulatie van gegevens en zijn gepleegd door een cliënt van de instelling, zelfs in samenspanning met een andere persoon.	2.1
Fraude niet gepleegd door cliënten van de instelling	Frauduleuze handelingen die geen verband houden met diefstal of manipulatie van gegevens en niet zijn gepleegd door een cliënt van de instelling, ook als daarvoor de identiteit van een andere, onwetende persoon is gebruikt.	2.2
Diefstal en manipulatie	Diefstal of kwaadwillige manipulatie van gegevens in banksystemen, op welke wijze ook, met inbegrip van cyberaanvallen. Dit heeft betrekking op alle soorten gegevens, zoals cliëntgegevens, werknemersgegevens en de door eigendomsrechten beschermde gegevens van de instelling.	2.3
Ontvreemding van materiële activa door roof, inbraak en diefstal	Ontvreemding van materiële activa door een externe partij door middel van roof, inbraak en diefstal.	2.4

Artikel 27

Niveau 2-indeling voor niveau 1-gebeurtenistype "Arbeidsomstandigheden en veiligheid op het werk"

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als "Arbeidsomstandigheden en veiligheid op het werk" is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling "Arbeidsomstandigheden en veiligheid op het werk"	Beschrijving	Referentienummer
Ontoereikende arbeidsomstandigheden	Verliezen als gevolg van schending van de arbeidswetgeving of -voorschriften (waaronder daadwerkelijke of gepercipieerde slechte behandeling van werknemers die terug te voeren is op een inbreuk op de regels, zoals oneerlijk ontslag of intimidatie); verstoorde arbeidsverhoudingen (waaronder collectieve acties zoals stakingen, juridische geschillen, en verstoorde relaties met vakbonden en werknemersgroepen); gebeurtenissen in verband met ongelijkheid en discriminatie van werknemers.	3.1
Ontoereikende veiligheid op het werk	Verliezen als gevolg van ondoelmatige veiligheid het werk en schending van de regels voor gezondheid en veiligheid van werknemers.	3.2

Artikel 28

Niveau 2-indeling voor niveau 1-gebeurtenistype "Cliënten, producten en zakelijke praktijken"

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als "Cliënten, producten en zakelijke praktijken" is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling "Cliënten, producten en zakelijke praktijken"	Beschrijving	Referentienummer
Slechte behandeling van cliënten/ Plichtsverzuim jegens cliënten	Ongepast gedrag tegenover cliënten en het niet eerbiedigen en vervullen van plichten jegens bestaande of potentiële cliënten.	4.1
Inbreuk op de bescherming van persoonsgegevens/Wanbeheer van vertrouwelijke gegevens	Ongepaste openbaring of misbruik van vertrouwelijke informatie.	4.2
Onbehoorlijke marktpraktijken/ Inbreuk op antitrustregels/ Concurrentieverstorende praktijken	Het uitoefenen van bedrijfsactiviteiten die inbreuk maken op de handelsregels en -normen, waaronder alle vormen van marktmisbruik en -manipulatie. Schending van de antitrust- of concurrentiewetgeving, waarbij de instelling niet in het beste belang van haar cliënten handelt.	4.3
Onbehoorlijke distributie en marketing, met inbegrip van falende dienstverlening bij verkoop	Onbehoorlijke/ontoereikende distributiemethode voor producten en diensten en onbehoorlijke/onnauwkeurige praktijken voor direct marketing. Falende dienstverlening bij verkoop omvat zowel falen van de dienstverlening voorafgaand aan de verkoop als falende dienstverlening na afloop van de verkoop. Onder falende dienstverlening voorafgaand aan de verkoop wordt ontoereikende/onbehoorlijke dienstverlening aan cliënten voorafgaand aan de verkoop verstaan, waaronder mis-selling en het niet geven van passend advies. Onder falende dienstverlening na afloop van de verkoop wordt ontoereikende/onbehoorlijke dienstverlening aan cliënten na afloop van de verkoop verstaan, waaronder het niet binnen de door de toezichthouder gestelde termijnen afhandelen van klachten van cliënten over slechte dienstverlening bij verkoop.	4.4

Niveau 2-indeling "Cliënten, producten en zakelijke praktijken"	Beschrijving	Referentienummer
Financiële criminaliteit	Het risico op witwassen, falen wat betreft het "ken-uw-klantbeginsel" (KYC) en schending van sancties. In deze categorie vallen: a) het niet naleven van de beperkingen die zijn opgelegd door middel van sancties, waaronder operationeel-risicogebeurtenissen die het gevolg zijn van per abuis verrichte transacties met landen waartegen sancties lopen; b) betrokkenheid bij witwassen en financiering van terrorisme, met inbegrip van gebreken in het KYC-proces.	4.5
Schendingen van wet- en regelgeving, behalve die welke specifiek aan andere gebeurtenistypen of -categorieën zijn toegewezen	Schending van verplichtingen uit hoofde van wet- of regelgeving, behalve die welke specifiek aan andere gebeurtenistypen of -categorieën zijn toegewezen, waaronder de wettelijke verplichtingen en de door regelgevende instanties en belastingautoriteiten opgelegde verplichtingen van de instelling. In deze categorie vallen: a) handelen zonder de nodige machtiging, licentie, certificering of registratie; b) belastingontduiking. Wanneer belasting bewust wordt ontdoken om de belastingwetgeving te overtreden, wijzen instellingen gebeurtenistype 1.3 aan deze verliesgebeurtenis toe.	4.6
Ondeugdelijk product- en dienstontwerp	Gebrekkig ontwerp van op cliënten gerichte producten of diensten waardoor het ontwerp van een product of dienst niet aan de behoeften van een cliënt voldoet.	4.7
Modelmethode	Verliezen als gevolg van fouten in het model zelf, waaronder het modelontwerp, onjuiste formules, methode en onderliggende aannames. Wanneer systemen voor artificiële intelligentie (AI) onderdeel van het model zijn, kan een door die technologie veroorzaakte fout onder het modelrisico vallen.	4.8

Artikel 29

Niveau 2-indeling voor niveau 1-gebeurtenistype "Schade aan materiële activa"

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als "Schade aan materiële activa" is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling van "Schade aan materiële activa"	Beschrijving	Referentienummer
Natuurrampen	Verliezen als gevolg van natuurrampen, met inbegrip van pandemische gebeurtenissen.	5.1
Overige externe gebeurtenissen	Verliezen als gevolg van andere gebeurtenissen, waaronder ongelukken, opzettelijke beschadiging, oorlog, verstoringen van de openbare orde, rellen en terrorisme. Gebeurtenissen in verband met verstoring van de bedrijfsactiviteiten, waaronder die welke voortvloeien uit de beschikbaarheid van personeel, worden niet in deze categorie ingedeeld.	5.2

Artikel 30

Niveau 2-indeling voor niveau 1-gebeurtenistype "Verstoring van bedrijfsactiviteiten en systeemfalen"

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als "Verstoring van bedrijfsactiviteiten en systeemfalen" is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling van "Verstoring van bedrijfsactiviteiten en systeemfalen"	Beschrijving	Referentienummer
Infrastructuur- en systeemfalen	Infrastructuur- en systeemfalen als gevolg van interne storingen van applicaties, storingen van interne netwerken en informatiesystemen en ondersteuning, storingen in hulpprogramma's en externe ondersteuning, gebreken in de infrastructuur, storingen in ICT-wijzigingsprogramma's.	6.1
Verstoring van bedrijfsactiviteiten	Verstoring van de bedrijfsactiviteiten als gevolg van de beschikbaarheid van personeel en werkplekken.	6.2

Artikel 31

Niveau 2-indeling van niveau 1-gebeurtenistype "Uitvoering, levering en procesbeheer"

Instellingen delen elke verliesgebeurtenis die overeenkomstig artikel 24 als "Uitvoering, levering en procesbeheer" is ingedeeld, in een van de volgende categorieën van niveau 2 in:

Niveau 2-indeling van "Uitvoering, levering en procesbeheer"	Beschrijving	Referentienummer
Storingen in de verwerking/ uitvoering	Het niet of niet naar behoren verwerken, beheren en uitvoeren van transacties (met inbegrip van "fat finger"-verliezen) of andere processen (met inbegrip van wijzigingsprogramma's andere dan ICT-wijzigingsprogramma's).	7.1
Wanbeheer van cliëntenaccounts	Gebrekkig beheer van cliëntenportefeuilles/-beleggingen, waaronder het verlenen van niet-goedgekeurde toegang tot accounts, onjuiste cliëntenbestanden (geleden verlies), verlies van of schade aan cliëntenactiva als gevolg van nalatigheid.	7.2
Niet-naleving van rechten of plichten	Het niet volgen van de juiste procedure voor het afhandelen van juridische procedures. Het niet naar behoren beheren van contractuele en niet-contractuele rechten of plichten. In deze categorie vallen alle uitvoeringsfouten met betrekking tot juridische procedures en processen, waaronder fouten bij de rapportage aan externe partijen, zoals regelgevende instanties en belastingautoriteiten. Schendingen van de wettelijke verplichtingen van de organisatie, geschillen en rechtszaken behoren niet tot deze categorie.	7.3
Gegevensbeheer	Het niet naar behoren beheren en in stand houden van alle soorten gegevens, zoals cliëntengegevens, werknemersgegevens en de door eigendomsrechten beschermde gegevens van de organisatie, met uitsluiting van inbreuken op de bescherming van persoonsgegevens en wanbeheer van vertrouwelijke gegevens.	7.4
Implementatie en gebruik van een model	Het verkeerd implementeren van een model, hoewel dat model op zichzelf mogelijk in orde is. Gebruik van een model in een verkeerde context, hoewel dat model op zichzelf mogelijk in orde is en op de juiste wijze is geïmplementeerd.	7.5

Artikel 32

Kenmerken

1. Instellingen kennen aan elke verliesgebeurtenis alle onderstaande kenmerken toe die van toepassing zijn:

Kenmerken	Beschrijving
Juridisch risico — Wangedrag	Zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 52 bis), d), van Verordening (EU) nr. 575/2013.
Juridisch risico — Niet zijnde wangedrag	Zoals gedefinieerd in artikel 4, punten 52 bis), a), b), c), e), f) en g), van Verordening (EU) nr. 575/2013.
Modelrisico	Zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 52 ter), van Verordening (EU) nr. 575/2013.
ICT-risico — Geen verband houdend met cybercriminaliteit	Zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 52 quater), van Verordening (EU) nr. 575/2013, met uitsluiting van verliezen als gevolg van cyberaanvallen.
ICT-risico — Verband houdend met cybercriminaliteit	Verliezen veroorzaakt door cyberaanvallen zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 14), van Verordening (EU) 2022/2554.
Kredietrisico (voor zover niet inbegrepen in de risicogewogen activa met betrekking tot het kredietrisico)	Uit operationeel risico voortvloeiende verliezen die verband houden met kredietactiva, waaronder kredietfraude (door de cliënt voor eigen rekening gepleegd of door een derde via identiteitsdiefstal), niet-afdwingbare kredietovereenkomsten of gemis van zekerheden, die niet betaald zijn en niet worden verantwoord in de risicogewogen posten voor blootstelling aan het kredietrisico.
Marktrisico	De volgende gebeurtenissen, en de ermee samenhangende verliezen, worden ingedeeld als operationeel risico in verband met financiële transacties en marktrisico: a) gebeurtenissen als gevolg van operationele fouten en fouten bij de gegevensinvoer, met inbegrip van: i) storingen en fouten bij de invoer of uitvoering van orders; ii) verlies van gegevens of misverstanden in de gegevensstroom van front- naar middle- en backoffices van de instelling; iii) indelingsfouten; iv) onjuiste specificatie van transacties in de term-sheet, met inbegrip van fouten met betrekking tot het transactiebedrag, vervaldagen en financiële kenmerken; b) gebeurtenissen als gevolg van tekortkomingen bij interne controles, met inbegrip van: i) het niet naar behoren uitvoeren van een order om een marktpositie af te wikkelen in geval van ongunstige prijsbewegingen; ii) niet-toegestane posities die boven de vastgestelde limieten zijn ingenomen, ongeacht het soort risico waarmee zij verband houden; c) gebeurtenissen als gevolg van ontoereikende gegevenskwaliteit en onbeschikbaarheid van de IT-omgeving, met inbegrip van technische onbeschikbaarheid van toegang tot de markt waardoor contracten niet kunnen worden gesloten.
Derdenrisico	Verliezen die een instelling kan lijden met betrekking tot haar gebruik van door externe dienstverleners of onderaannemers daarvan verleende diensten, met inbegrip van diensten geleverd via uitbestedingsregelingen. Hieronder vallen verliezen die te wijten zijn aan een falend beheer van relaties met derden en risico's, met inbegrip van het ontwikkelen en onderhouden van een geschikt controlekader voor derden (met inbegrip van due diligence bij onder meer de selectie van externe dienstverleners, doorlopende monitoring) of het definiëren en uitvoeren van gepaste contractuele regelingen of overeenkomsten inzake het dienstverleningsniveau.

Kenmerken	Beschrijving
Ecologische, sociale en governancerisico's (ESG-risico's)	Verliezen die kunnen voortvloeien uit milieu-, fysieke en transitierisico's, zoals gedefinieerd in artikel 4, punten 52 sexies), 52 septies) en 52 octies), van Verordening (EU) nr. 575/2013. Verliezen die kunnen voortvloeien uit sociale en governancerisico's, zoals gedefinieerd in artikel 4, punten 52 nonies) en 52 decies), van Verordening (EU) nr. 575/2013.
Risico van greenwashing	Het toepassingsgebied omvat het risico van greenwashing met betrekking tot de verliezen die voortvloeien uit praktijken waarbij uitspraken, verklaringen, acties of mededelingen over duurzaamheid geen duidelijke en eerlijke weergave vormen van het onderliggende duurzaamheidsprofiel van een entiteit, een financieel product of financiële diensten. Die praktijken kunnen misleidend zijn voor consumenten, beleggers of andere marktdeelnemers.
Bedrijfscontinuïteit	Het niet zorgen voor en onderhouden van een gepast kader voor bedrijfscontinuïteitsbeheer en gebeurtenisbeheer (met inbegrip van aspecten van ICT-bedrijfscontinuïteit en ICT-respons en -herstel zoals bedoeld in de artikelen 11 en 12 van Verordening (EU) 2022/2554 en de artikelen 24, 25 en 26 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1774 van de Commissie ([1]), waaronder ontoereikende bedrijfscontinuïteitsplannen.
Particulieren en kleine partijen (met inbegrip van bankdiensten en courtagediensten ten behoeve van particulieren en kleine partijen)	Operationele gebeurtenissen en verliezen in verband met particulieren en kleine partijen, waaronder: a) natuurlijke personen; b) kleine en middelgrote ondernemingen, zoals gedefinieerd in artikel 5, punt 9), van Verordening (EU) nr. 575/2013. De activiteiten voor dit kenmerk zijn onder meer: a) bankdiensten ten behoeve van particulieren en kleine partijen, en private banking: leningen en deposito's, betaal- en spaarrekeningen, ATM-diensten, bankdiensten, financiële leasing, garanties en borgtochten, trusts en estates, beleggingsadvies, kaartdiensten (debet- en kredietkaarten, kaarten voor handelaren, zakelijke of bedrijfskaarten, eigen merken); b) courtagediensten ten behoeve van particulieren en kleine partijen: ontvangst, doorgifte en uitvoering van cliëntorders, plaatsing van financiële instrumenten zonder vaste toezegging.
Handel en verkoop	Operationele gebeurtenissen en verliezen die samenhangen met activiteiten, waaronder flow trading en -verkoop, courtage, marketmaking, treasury, innemen van een positie, en eigen posities beheerd door tradingafdelingen, zoals gedefinieerd in artikel 4, punt 144), van Verordening (EU) nr. 575/2013. De lijst van producten voor dit kenmerk omvat onder meer: a) aandelen: aandelenportefeuilles en -indexen; b) handel in vastrentende instrumenten en kredieten; c) vreemde valuta; d) grondstoffen en energieproducten; e) geldmarkt, financiering, retrocessieovereenkomsten en effectenleningen; f) derivaten.
Zakelijke bankdiensten	Operationele gebeurtenissen en verliezen die samenhangen met activiteiten, waaronder leningen en deposito's, garanties, leasing en factoring, handelsfinanciering, projectfinanciering, vastgoed.
Overige bedrijfsonderdelen (waaronder ondernemingsfinanciering, betaling en afwikkeling, vermogensbeheer, bemiddelingsdiensten, "corporate items")	Tot dit kenmerk behoren de resterende operationele gebeurtenissen en verliezen die samenhangen met activiteiten, behalve die welke worden genoemd bij de kenmerken "Particulieren en kleine partijen", "Handel en verkoop", en "Zakelijke bankdiensten", waaronder de volgende elementen: a) ondernemingsfinanciering: fusies en verwervingen, overneming, privatiseringen, securitisatie, beursintroducties en onderhandse plaatsingen, adviesdiensten, gemeentelijke en overheidsfinanciën, merchant banking;

Kenmerken	Beschrijving
	b) betalingen en afwikkelingen voor externe cliënten: betalingen en inningen, overmaking van geldmiddelen, clearing en afwikkeling van kasmiddelen en effecten; betalings- en afwikkelingsverliezen met betrekking tot de eigen activiteiten van een instelling worden opgenomen bij het betrokken bedrijfsonderdeel; c) bemiddelingsdiensten voor rekening van cliënten: bewaringsdiensten (escrow, aandelencertificaten, corporate actions enz.), corporate trust and agency (emitterende en betalende instanties); d) vermogensbeheer: discretionair en niet-discretionair beheer van beleggingsfondsen, met inbegrip van portefeuillebeheer (in een pool, gescheiden, particulieren en kleine partijen, instellingen, gesloten, open, private equity); e) "corporate items": uitsluitend voor posten op bestuursniveau, waaronder die welke betrekking hebben op de raad van bestuur, onjuiste rapportage van de financiële overzichten, of andere gebeurtenissen die alleen op "corporate centre"-niveau kunnen worden ingedeeld.

([1]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/1774 van de Commissie van 13 maart 2024 tot aanvulling van Verordening (EU) 2022/2554 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen tot vaststelling van tools, methoden, processen en beleidslijnen voor ICT-risicobeheersing en het vereenvoudigde raamwerk voor ICT-risicobeheersing (PB L, 2024/1774, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1774/oj).

2. In afwijking van lid 1 wijzen instellingen aan elke verliesgebeurtenis ten minste een van de volgende kenmerken toe: "Particulieren en kleine partijen (met inbegrip van bankdiensten en courtagediensten ten behoeve van particulieren en kleine partijen)", "Handel en verkoop", "Zakelijke bankdiensten" en "Overige bedrijfsonderdelen (waaronder ondernemingsfinanciering, betaling en afwikkeling, vermogensbeheer, bemiddelingsdiensten, "corporate items")".

3. In afwijking van lid 1 wijzen instellingen de kenmerken "Juridisch risico — Wangedrag", "Juridisch risico — Niet zijnde wangedrag" en "Modelrisico" toe aan gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2, overeenkomstig de bijlage.

Artikel 33

Toepassing met terugwerkende kracht van de dataset met verliesgegevens

1. Instellingen wijzen verliesgebeurtenissen vanaf 1 januari 2016 toe aan de desbetreffende gebeurtenistypen van niveau 1 overeenkomstig artikel 24.

2. Instellingen kunnen verliesgebeurtenissen vanaf 1 januari 2025 toewijzen aan de desbetreffende categorieën van niveau 2 overeenkomstig de artikelen 25 tot en met 31.

3. Instellingen kunnen vanaf ten minste 1 januari 2025 kenmerken aan verliesgebeurtenissen toewijzen overeenkomstig artikel 32.

TITEL II

VOORWAARDEN WAARONDER DE BEREKENING VAN HET JAARLIJKS UIT OPERATIONEEL RISICO VOORTVLOEIEND VERLIES "ONNODIG BELASTEND" MOET WORDEN GEACHT

Artikel 34

Fusies en verwervingen

1. Voor de toepassing van artikel 316, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de berekening van het uit operationeel risico voortvloeiend verlies gedurende een periode van maximaal drie boekjaren volgend op de datum waarop de fusie of verwerving van kracht wordt, onnodig belastend geacht wanneer de Business Indicator van een instelling als gevolg van die fusie of verwerving gelijk is aan of hoger dan 750 miljoen EUR, maar niet hoger dan 1 miljard EUR.

2. De in lid 1 bedoelde periode wordt beperkt tot maximaal twee boekjaren volgend op de juridische afwikkeling van de fusie of verwerving wanneer ten minste een, maar niet alle, van de instellingen die bij de fusie of verwerving zijn betrokken, het uit operationeel risico voortvloeiend verlies in het jaar voorafgaand aan de verrichting hebben berekend.

3. Wanneer alle bij de fusie of verwerving betrokken instellingen het uit operationeel risico voortvloeiend verlies in het jaar voorafgaand aan de verrichting hebben berekend, wordt de berekening van het als gevolg van de fusie of verwerving uit operationeel risico voortvloeiend verlies van de instelling niet onnodig belastend geacht.

Artikel 35

Business Indicator tijdelijk gelijk aan of hoger dan 750 miljoen EUR en niet hoger dan 1 miljard EUR

Voor de toepassing van artikel 316, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de berekening van het uit operationeel risico voortvloeiend verlies onnodig belastend geacht voor instellingen waarvan de Business Indicator op niet meer dan vier opeenvolgende rapportagedata, of op niet meer dan acht opeenvolgende rapportagedata van de voorgaande twintig rapportagedata, gelijk is aan of hoger dan 750 miljoen EUR, maar niet hoger dan 1 miljard EUR.

Artikel 36

Overbruggingsinstelling zoals bedoeld in artikel 40 van Richtlijn 2014/59/EU

Voor de toepassing van artikel 316, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de berekening van het uit operationeel voortvloeiend verlies onnodig belastend geacht voor overbruggingsinstellingen zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 59, van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad ([5]).

TITEL III

AANPASSINGEN AAN DE DATASET MET VERLIESGEGEVENS NA DE OPNAME VAN DE VERLIEZEN VAN GEFUSEERDE OF VERWORVEN ENTITEITEN OF ACTIVITEITEN

Artikel 37

Aanpassingen aan de dataset met verliesgegevens in verband met de berekening van de verliezen en de risicotaxonomie

Instellingen registreren de verliezen die van gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten in de dataset met verliesgegevens van de rapporterende instelling afkomstig zijn, met de nodige aanpassingen om te voldoen aan de artikelen 317 en 318 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

([5]) Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

Artikel 38

Aanpassingen aan de dataset met verliesgegevens als gevolg van valutaverschillen

Wanneer de munteenheid van de gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten verschilt van de munteenheid van de verwervende instelling, nemen instellingen de verliezen die van de gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten afkomstig zijn, op in de dataset met verliesgegevens, waarbij voor elk jaar van de tienjaarsperiode de wisselkoers wordt toegepast die aan het einde van het desbetreffende jaar in het financieel overzicht van de instelling is gebruikt.

Artikel 39

Berekening van de verliezen wanneer de verwervende of fuserende instelling de dataset met verliesgegevens van de verworven of gefuseerde instelling of activiteiten niet meteen kan integreren

1. Wanneer de gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten geen dataset met verliesgegevens hebben opgezet of bijgehouden omdat zij niet onder het toepassingsgebied van artikel 317 van Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen, kan de verwervende instelling de volgende formule gebruiken om het in artikel 316 van die verordening bedoelde jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies te berekenen:

$$\text{Jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies} = \frac{\text{Gerapporteerde verliezen}}{\text{Dekking van gerapporteerde verliezen}}$$

waarbij:

gerapporteerde verliezen = het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies van de entiteiten of activiteiten die het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies kunnen rapporteren;

$$\text{dekking van gerapporteerde verliezen} = \frac{\text{Business Indicator van entiteiten ofactiviteiten die de jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiende verliezen kunnen rapporteren}}{\text{Business Indicator van de instelling}}$$

Business Indicator van de instelling = de Business Indicator die uit de consolidatie van de verwervende instelling volgt en de verworven of gefuseerde entiteiten of activiteiten in zich sluit.

2. De verwervende instelling kan de formule uit lid 1 gebruiken om het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies voor maximaal tien boekjaren voorafgaand aan de juridische afwikkeling van de verwerving of fusie te berekenen.

3. In afwijking van lid 2 geldt dat wanneer de gefuseerde of verworven entiteiten of activiteiten onder het toepassingsgebied van artikel 317 van Verordening (EU) nr. 575/2013 vallen, maar de verwervende instelling haar dataset met verliesgegevens niet meteen kan aanpassen, die verwervende instelling gedurende maximaal twee jaar na de juridische afwikkeling van de verwerving of fusie de in lid 1 van dit artikel uiteengezette formule kan gebruiken om het in artikel 316 van die verordening bedoelde jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies te berekenen.

4. Wanneer de verwervende instelling het jaarlijks uit operationeel risico voortvloeiend verlies voor alle of een deel van de verworven of gefuseerde entiteiten of activiteiten niet meteen kan toewijzen overeenkomstig de in artikel 317, lid 7, van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde mapping van historische verliesgegevens, wijst die instelling de verliezen gedurende maximaal twee jaar na de juridische afwikkeling van de verwerving of fusie toe volgens de verdeling van verliezen in de rapporterende instelling.

DEEL III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 40

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 mei 2026.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Kenmerken	Mapping naar gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2
Juridisch risico — Wangedrag	1. Aan verliesgebeurtenissen die bij de volgende gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zijn ingedeeld, wordt altijd het kenmerk "Juridisch risico — Wangedrag" toegewezen: 1.1, 1.2, 1.3, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.7, 4.8 2. Aan verliesgebeurtenissen die niet bij de in punt 1 genoemde gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zijn ingedeeld, wordt niet het kenmerk "Juridisch risico — Wangedrag" toegewezen.
Juridisch risico — Niet zijnde wangedrag	3. Aan verliesgebeurtenissen die bij de volgende gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zijn ingedeeld, kan het kenmerk "Juridisch risico — Niet zijnde wangedrag" worden toegewezen: 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5 4. Aan verliesgebeurtenissen die niet bij de in punt 3 genoemde gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zijn ingedeeld, wordt niet het kenmerk "Juridisch risico — Niet zijnde wangedrag" toegewezen.
Modelrisico	5. Aan verliesgebeurtenissen die bij de volgende gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zijn ingedeeld, wordt altijd het kenmerk "Modelrisico" toegewezen: 4.8, 7.5 6. Aan verliesgebeurtenissen die bij het volgende gebeurtenistype van niveau 1 en de volgende categorie van niveau 2 zijn ingedeeld, kan het kenmerk "Modelrisico" worden toegewezen: 7.4 7. Aan verliesgebeurtenissen die niet bij de in de punten 5 en 6 genoemde gebeurtenistypen van niveau 1 en categorieën van niveau 2 zijn ingedeeld, wordt niet het kenmerk "Modelrisico" toegewezen.